

ת"פ 40085/05/18 - מדינת ישראל נגד ALI AHMADOV

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40085-05-18 מדינת ישראל נ' AHMADOV

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל

נגד

הנאשם: ALI AHMADOV

ע"י ב"כ עו"ד נירה שגב

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של **גניבה בנסיבות מיוחדות (גניבת דבר שערכו עולה על 500,000 ₪)**, לפי הוראות סעיף 384א(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. תמצית האירוע, שבגינו הורשע הנאשם, היא כלהלן:
 - הנאשם, אזרח ותושב אזרבייג'ן, הגיע לישראל יחד עם אביו ואמו לצורך קבלת טיפול רפואי לאביו חולה הסרטן. בעת ששהו בארץ התגוררו הנאשם והוריו בדירה ששכרו בבת-ים (להלן - הדירה).
 - ביום 08.05.18 שהו הנאשם והוריו במתחם בית החולים איכילוב בתל-אביב. הנאשם נדרש להמרת כסף זר ועל כן פנה לצ'יינג', השייך למר רוני ברמן ומצוי בקניון ויצמן הסמוך. במקביל הגיע לצ'יינג' מר דורון קלמרו, שבאותה עת העביר משלוח יהלומים של חברת א. שירי יהלומים 2001 בע"מ.
 - היהלומים, **בשווי כולל של 539,741 דולר** (ארה"ב), היו ארוזים בשקיות ניילון ונתונים בתוך מעטפת נייר חומה. כשעזב את המקום שכח מר קלמרו את המעטפה על דלפק הצ'יינג'.
 - הנאשם הגיע לצ'יינג', הבחין במעטפה והלך מהמקום, אך לאחר זמן-מה שב חזרה בעת שמר ברמן לא שהה בצ'יינג'. הנאשם נעמד ליד הדלפק, בחן את המעטפה ובשלב מסוים אף פתח אותה והציץ בתוכנה. לאחר מכן נטל הנאשם את המעטפה, גלגל אותה והלך מהמקום.
 - למחרת היום (דהיינו ביום 09.05.18) אותר הנאשם ונעצר בדירה. ברשות הנאשם נתפסו היהלומים, למעט יהלומים **בשווי כולל של 133,187 דולר**.
3. הגם שכל ההתרחשויות בדלפק הצ'יינג' תועדו בסרטוני מצלמות אבטחה - כאשר מדובר במספר מצלמות, שצילמו את ההתרחשויות מזוויות שונות - כפר הנאשם במיוחס לו. עם זאת, נוכח

- התיעוד האמור מיקדה ההגנה את עיקר טיעוניה במישור היסוד הנפשי, בטענה להיעדר התקיימותו.
4. טענות ההגנה נדחו, והכל כאמור בהכרעת הדין. כאן, ולצרכי גזר הדין בלבד, יצוינו בתמצית הקביעות העיקריות הבאות (פסקה 54 ואילך להכרעת הדין):
- מדובר במקרה מובהק של "גניבה במציאה" שכן נוכח נסיבות העניין הנאשם יכול היה, בקלות רבה, לאתר את הבעלים של היהלומים לו רק חפץ בכך.
 - לא מדובר במחדלים של הנאשם גרידא, שכן כל התנהלות הנאשם מתחילתה ועד סופה כפי שתועדה במצלמות האבטחה, וגם התנהלותו לאחר מעשה הנטילה, מלמדות על קיום כוונה פלילית חד-משמעית. בהקשר זה צוין בהכרעת הדין, בין השאר, שהנאשם עצמו הודה, אם גם בחצי-פה, שחלק מהיהלומים "נפלו" לו ושהוא נקט בפעולות לבירור שווים של היהלומים. בנוסף, כשהנאשם נעצר נמצא בכיסו יהלום בודד - ולא רק שלא ברור מדוע היה צריך הנאשם להפריד אבן אחת ולשים אותה בכיסו, אם באמת רצה להשיב את היהלומים לבעליהם, אלא שעובדה זו מתיישבת יותר עם ניסיון לבחון את שווי היהלומים לצורך מכירתם.
 - טענות ההגנה, שלפיהן טיבם ושוויים של היהלומים לא הוכחו כדבעי במשפט, נדחו. כמו כן נדחו טענות ההגנה לקיומה של "רשלנות תורמת" של מר קלמרו ושל שולחיו (הבעלים). בהקשר אחרון זה נקבע כי במישור הפלילי אין בהתנהלות לא זהירה של קורבן העבירה כדי לשלול את פליליות מעשה העבירה, או כדי לגבש פטור מאחריות למבצע העבירה; שהרי אם תאמר אחרת יהא בכך משום מתן היתר-בפועל לביצוען של עבירות רכוש נגד כל מי שאינו מקפיד בנקיטת צעדים הולמים לשמירה על רכושו - תוצאה שהיא גם אבסורדית וגם נוגדת בבירור את האינטרס הציבורי.

ב. הראיות לקביעת העונש:

5. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש ובהקשר זה יש לציין כי מוסכם על הצדדים שלנאשם - יליד שנת 1995 - אין כל הרשעות קודמות.
6. מטעם ההגנה הוגשה תעודת פטירת אביו של הנאשם (נ/1) וכן מכתב שכתבה אמו של הנאשם, המופנה לשר החוץ של אזרבייג'ן, שתורגם לשפה האנגלית (נ/2).
7. במכתב האמור מציינת האם כי הנאשם הגיע לישראל, יחד עמה ועם בעלה, לצורך טיפול במחלת הסרטן של בעלה. האם מציינת כי הם שהו בישראל בחודשים אפריל-מאי אשתקד, ולאחר מכן שבו לארצם, כאשר הבן - הנאשם - נאלץ להישאר בארץ בשל תנאי השחרור שנקבעו לו. האם מתארת כיצד בעלה נפטר, זמן קצר יחסית לאחר שובם לאזרבייג'ן, ביום 03.07.18, מבלי שהנאשם יכול היה להיות לצדו.
8. עוד מתארת האם במכתבה נ/2 את הקשיים הכלכליים החריפים, שעמם היא נאלצת להתמודד הן בעקבות פטירת בעלה והן בעקבות עיכובו של הנאשם בישראל. האם מציינת כי היא עובדת כפרופסור, אך על בסיס משכורת. לפיכך היא מתקשה לתמוך כלכלית בנאשם ולשמור על קשר עמו, בפרט כאשר לאזרבייג'ן אין שגרירות בישראל. בנסיבות אלה ביקשה האם שינהגו בבנה בהגינות ויאפשרו לו לשוב במהרה למולדתו ולמשפחתו.

עיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

ג.

9. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על נסיבות ביצוע העבירה, כפי שנקבעו בהכרעת הדין. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר באירוע פשוט-לכאורה, אך לעומת זאת חמור מאוד בנסיבותיו, שכן הנאשם החליט ליטול את המעטפה רק לאחר שהציץ לתוכה ובחן את תוכנה. יתר על כן, הנאשם אף חזר עם היהלומים לדירה בה התגורר ולא שינה את קו פעולתו עד שנתפס ונעצר.
10. ב"כ המאשימה הדגיש את הערך העצום של הגניבה במקרה זה, כאשר חלק לא מבוטל מהיהלומים לא נמצא ולא הושב לבעליהם. בנסיבות אלה, הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא עצום, והדבר בא לידי ביטוי גם בעדותו של מר קלמרו, בה תיאר את הפגיעה האישית שנגרמה לו בעטיו של האירוע (ר' בפסקה 12 להכרעת הדין).
11. לפיכך, כך לשיטת ב"כ המאשימה, במקרה דנא הפגיעה בערך החברתי של השמירה על הרכוש והקניין היא פגיעה מוחשית וקשה; והדברים צריכים לבוא לידי ביטוי בקביעת מתחם עונש ההולם. ב"כ המאשימה עתר אפוא לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר, תוך מתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולצורך בהרתעת הרבים, וזאת בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל.
12. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציין ב"כ המאשימה כי מדובר אמנם בנאשם צעיר, כבן 23 שנים כיום, ללא הרשעות קודמות, אך עם זאת בנאשם שלא נטל אחריות על מעשיו, אשר בחומרם יש גם כדי להעיד על אופיו. ב"כ המאשימה עתר אפוא להשתת ענישה של 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ב"כ המאשימה הדגיש גם את הצורך בהשתת ענישה כלכלית מוחשית, הן בקנס והן בפיצויים לבעלים, נוכח מהות העבירות והצורך בהרתעה מפני עשיית רווחים שלא כדין.
13. ב"כ המאשימה הפנה, לעניין מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה, לרע"פ 694/08 **רגבי נ' מדינת ישראל** (09.03.2008), בו נגזר על נאשם עונש כולל של 45 חודשי מאסר בפועל. ואולם, מדובר במקרה חמור בהרבה מעניינו בכל נסיבותיו: הנאשם דשם התפרץ, בצוותא חדא עם אחרים, למפעל מתכות וגנב 25 פסי ברזל במשקל 70 טון ובשווי של כ-200,000 דולר. בנוסף, דובר שם בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, ששני מאסרים מותנים היו תלויים ועומדים נגדו. עוד הפנה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום קרית-גת) 11722-10-14 **מדינת ישראל נ' עואד** (28.03.2018), אך מעבר לכך שגם שם דובר באירוע התפרצות (להבדיל מגניבה בלבד כבעניינו), מתחם העונש ההולם שנקבע שם הוא מקל בהרבה מזה לו טען ב"כ המאשימה ונקבע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאת בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בסופו של דבר נגזר על הנאשם דשם עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל (ויום) בצירוף ענישה נלווית.
14. ב"כ הנאשם, מצידה, הדגישה את נסיבות הקולה שבאירוע מושא כתב האישום ובעיקר את העובדה שמדובר בנטילה ב"מציאה" בלבד; כאשר הדחף שהניע את הנאשם בעת הביצוע היה, לשיטתה, בעיקר סקרנות, שהרי עובר לנטילה לא ידע הנאשם מה היה במעטפה וממילא מה היה ערכו.
15. עוד עמדה ב"כ הנאשם, ובהרחבה, על הנסיבות המצביעות על כך שמדובר באירוע רגעי ונקודתי, ללא כל תכנון מוקדם. בהקשר זה הדגישה ב"כ הנאשם כי יש לאבחן את עניינו של מרשה מאותם מקרים המכונים "תיירות פשע", דהיינו: מקרים שבהם תושבי חוץ מגיעים ארצה מתוך כוונה ומטרה לבצע עבירות פליליות. כאן, להבדיל, עסקין בנאשם שהגיע ארצה כדי להתלוות לאביו חולה הסרטן,

בניסיון אחרון להציל את חייו, אשר בדרך מקרה נקלע לאירוע עברייני.

16. באשר לנסיבות האישיות עמדה ב"כ הנאשם על גילו הצעיר של הנאשם, כאמור יליד שנת 1995, כלכלן בהשכלתו, שמרגע מעצרו נשללה ממנו חירותו וחיוו התהפכו ללא היכר, ואף נמנע ממנו להשתתף בלוויית אביו או לעלות לקברו. לנאשם אין כל קשר לארץ ואין לו בה קרובי משפחה - כאמור הוא הגיע ארצה רק לצורך הטיפול הרפואי באביו - ומאז ששוחרר מהמעצר, תוך נטילת דרכונו, הוא חי בתנאים-לא-תנאים ונאלץ להסתמך על חסדי זרים.

17. עוד הדגישה ב"כ הנאשם את העדר העבר הפלילי של הנאשם, שאף הוא מלמד כי מדובר במעידה אחת וחד פעמית, שאינה מאפיינת את אורחות חייו של הנאשם. לשיטתה, הנאשם כבר שילם מחיר כבד על מעשיו, בפרט כאשר הוא זר בארץ ואינו דובר את שפת המקום. הנאשם אינו יכול לעבוד בארץ ולהתפרנס, ולמעשה נגזר עליו לחיות בחוסר כל ובאומללות, כמחוסר בית. בנוסף, חברת הביטוח של הבעלים הגישה נגד הנאשם תביעה אזרחית, המתנהלת בימים אלה, כך שהנאשם עוד יידרש להמשיך ולשלם על מעשיו. ב"כ הנאשם הפנתה, בהקשר זה, לפסיקה שלפיה יש להתחשב בקשיים הרבים של תושב זר בנשיאת עונש של מאסר בפועל בארץ, וזאת אף כאשר מדובר במקרי "תיירות פשע" (ת"פ (שלום ירושלים) 35341-08-18 **מדינת ישראל נ' נדאלקוב** (08.11.18)).

18. ב"כ הנאשם ציינה כי לא מצאה פסיקה לגבי מקרה הדומה בנסיבותיו לעניינו, אך הוסיפה כי במקרים חמורים בהרבה הושתו עונשים קלים מאלה להם עתר ב"כ המאשימה. לשיטת ב"כ הנאשם, כליאתו של מרשה לא תשרת את האינטרס הציבורי, שכן מחד גיסא תגרום להוצאות לקופה הציבורית ומאידך גיסא לא תשיג כל הרתעה בעניינו של הנאשם - שכל רצונו כיום הוא לשוב למולדתו, לשקם את חייו ולעלות לקברו של אביו; ואין לו כל כוונה להגיע בעתיד לישראל. בנסיבות אלה עתרה ב"כ הנאשם לנקוט עם הנאשם בדרך מקלה ולהסתפק בענישה הצופה פני עתיד.

19. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני עובר פה זמן קשה בחיי, ביולי כבר שנה שאבי נפטר, אני רוצה לבקר את קברו. אני כבר לא יכול לגור כאן"** (בפרוטוקול, עמ' 57 שורה 6 ואילך).

קביעת מתחם העונש ההולם:

ד.

20. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, דהיינו: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. עוד יתחשב בית המשפט, בהקשר זה, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

21. האירוע מושא כתב האישום הוא אירוע ייחודי ויוצא דופן, ואין תמה בדבר שב"כ הצדדים לא מצאו פסיקה קודמת המתארת מקרה דומה:

ראשית, מטבע הדברים הוא, שאירוע בו מוצא אדם באקראי רכוש בשווי של מעל חצי מיליון דולר הוא אירוע נדיר ביותר, ועל כן קשה לדבר על "מדיניות הענישה הנהוגה" בכגון דא. בהקשר זה יוטעם, כי גם מקרים שבהם הורשעו נאשמים בעבירה של גניבת דבר שערכו עולה על 500,000 ₪ (עבירה שנחקקה

לפני (כעשור) הם נדירים יחסית, ולרוב כוללים גם עבירות נוספות (ר' למשל ת"פ (שלום ירושלים) 51764-12-14 **מדינת ישראל נ' איברהים** (30.11.2015)).

שנית, וזו אולי הנקודה העיקרית כאן, האירוע בו עסקין מתאפיין בניגוד חריף ואף קיצוני בין הנסיבות השונות הקשורות בביצוע העבירה, אשר כאמור יש להידרש להן בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

22. במה דברים אמורים:

מחד גיסא, מדובר באירוע יוצא דופן בחומרתו מבחינת ה"נזק שנגרם מביצוע העבירה", כאמור בהוראות סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין, נוכח ערכם העצום של היהלומים שנגנבו. כיוון שכך, אף מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן על-ידי העבירה - דהיינו: ההגנה על הרכוש ועל הקניין - היא חמורה וניכרת.

מאידך גיסא, בכל הקשור למידת אשמו של הנאשם, כמו גם ל"תכנון שקדם לביצוע העבירה" (כאמור בהוראות סעיף 40ט(א)(1) לחוק העונשין), מדובר באירוע המצוי ברף חומרה נמוך.

23. בהקשר האחרון הנ"ל אציין כי מקובל עליי טיעון ב"כ הנאשם, שלפיו יש להבחין הבחן היטב בין עניינו של הנאשם לבין מקרים של "תיירות פשע". אכן, התופעה של "תיירות פשע" היא תופעה חמורה, שלמרבה הצער בשנים האחרונות בתי המשפט נתקלים בה יותר ויותר. במסגרת תופעה זו קיימים מקרים, בהם מגיעים ארצה תיירים ומיד מתחילים לבצע עבירות רכוש מתוככמות, כגון הונאות בכרטיסי חיוב לצורך משיכת סכומי כסף גבוהים ממכשירי בנק אוטומטיים (כפי שקרה בעניין **נדאלקוב** הנ"ל). פשיטא, כי מקרים כאלה מחייבים ענישה מחמירה, הן נוכח חומרתם והן לצרכי הרתעה, ואין צורך להרחיב בדבר.

24. להבדיל, אין מחלוקת כי הנאשם דנא הגיע ארצה כדי להתלוות לאביו חולה הסרטן, שנזקק בדחיפות לטיפול רפואי ולמעשה היה כבר בשלב האחרון של חייו (כאמור, האב נפטר זמן קצר יחסית לאחר שובו לאזרבייג'ן). הנאשם לא תכנן אפוא מראש כל מעשה עבירה ורק בדרך מקרה נתקל באותה "ביצת זהב", בדמות המעטפה שבה היהלומים יקרי-הערך.

25. אמנם, מאותו רגע של מציאה התגבשה בליבו של הנאשם כוונה פלילית, והכל כפי שנקבע במפורט בהכרעת הדין, ואף בהמשך הדברים לא זו בלבד שהנאשם לא פעל להשבת המציאה לבעליה אלא דווקא עסק בבירור שוויה; כאשר יש גם להזכיר שחלק מהיהלומים, ובערך משמעותי, לא נמצאו וממילא לא הושבו לבעליהם. עם זאת, עדיין עסקין כאן באירוע נקודתי, שהרקע לו הוא מקריות גרידא, ועל כן, באופן יחסי, מדובר באירוע ברף אשמה נמוך. עוד יש לציין, בהקשר זה, כי על-פי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של גניבה גרידא - דהיינו: עבירות של גניבה, שלא נלווית להן עבירה נוספת - הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא נמוך יחסית.

26. לפיכך, ותוך איזון כל השיקולים שפורטו לעיל, אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

27. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

28.

באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו כאמור הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם אין הרשעות קודמות או מאוחרות לעבירה בה הורשע (וזאת גם לאחר בירור שנערך בארץ מוצאו). מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן באמו (כאמור במכתבה נ/2); בפרט בהיות הנאשם אזרח ותושב מדינת חוץ שאינו מכיר את שפת הארץ, מנהגיה ואורחותיה.

בהקשר זה יש גם ליתן משקל מסוים לעובדה שמזה כמעט שנה מעוכב הנאשם בארץ, כאמור ארץ זרה לחלוטין מבחינתו, ללא כל אמצעי מחייה. אמנם עיכובו של הנאשם בישראל הוא תולדה של מעשיו-הוא, כך שבעניין זה אין לנאשם להלין אלא על עצמו, אך עדיין נגרמים עקב כך לנאשם קשיים שאינם נחלתם של נאשמים תושבי הארץ.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא. זוהי כמובן זכותו הבסיסית של הנאשם לעמוד על ניהול משפטו במלואו ופשיטא כי אין לזקוף זאת לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40א(6) סיפא לחוק העונשין). עם זאת, בנסיבות אלה אין הנאשם זכאי להקלה, הניתנת למי שמודה באשמה, נוטל אחריות על מעשיו או לכל הפחות מקבל עליו את הדין לאחר הרשעתו.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הוא אדם צעיר, כאמור יליד שנת 1995. לא זו בלבד שהנאשם אינו אזרח ותושב הארץ, אלא שאין לו כל קשר אליה וכל רצונו הוא לעזובה, שלא על מנת לשוב.

29.

מכלול הנסיבות והשיקולים, שפורטו לעיל, מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברבע התחתון של מתחם העונש ההולם.

30.

לבסוף יש להתייחס להיבט הכלכלי. מדובר בעבירה כלכלית מובהקת ועל כן עתירת ב"כ המאשימה להשתתף קנס ופיצויים לבעלים היא ראויה ונכונה במישור העקרוני. עם זאת, במקרה דנא קיימת בהקשר זה הצטברות נסיבות מיוחדות. **ראשית**, כפי שהסתבר במשפט, היהלומים שנתפסו הושבו לבעליהם, כאשר לגבי היתרה פוצה הבעלים על-ידי חברת הביטוח, שמצידה כבר הגישה תביעה כספית נגד הנאשם. **שנית**, מדובר כאמור באזרח ותושב זר, שמזה כמעט שנה מעוכב בארץ ללא יכולת לעבוד או אמצעי מחייה, ונאלץ להסתמך על חסדי אחרים. בנסיבות אלה, קרוב לוודאי שבהשתתף עיצומים כלכליים על הנאשם לא יהא אלא כדי להאריך את תקופת מאסרו; וכמעט למותר לציין כי זהו אינו הרציונל העומד ביסודה של ענישה כלכלית. מכאן, שאין מקום במקרה זה להטיל ענישה כלכלית או פיצויים, ויש להסתפק בענישה של מאסר בפועל משמעותי ומאסר מותנה.

סוף דבר:

ו.

31. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (מיום 09.05.18 ועד יום 15.05.18).

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 16.05.19 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם תתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של גניבה מכל סוג שהוא.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ט, 16 אפריל 2019, במעמד הצדדים.